

[Hauch.]

komme i Besiddelse af, naar han havde Tilslutning af Halvdelen af Valutaudvalgets Medlemmer, at jeg haaber, det maa vise sig, at der er Mulighed for i det Udvalg, der kommer, at finde en Form, hvorved den højtærede Handelsminister i Fremtiden ogsaa vil tage det høje Landsting med paa Raad i Henseende til de meget indgribende Foranstaltninger, der skal træffes for hele vort Erhvervsliv. Idet jeg udtaler Haabet herom, skal jeg tilsige mit Partis Medvirkning til en frugtbringende Forhandling af Forslaget i det kommende Udvalg.

Ludvig Christensen: Den ærede Ordfører for Venstre (Hauch) hævdede, at det ikke var Hensigten fra Flertalspartiernes Side her i Tinget at tiltvinge sig en Hovedindflydelse paa Lovgivningsmagten. Saa maa jeg rigtignok sige, at man har været uheldig, for det, man opnaar, hvis man gennemfører det Lovforslag, der her er forelagt, med de af Oppositionen foreslaaede Ændringer, er jo netop at faa overført paa det praktiske Livs Administration det, der finder Sted ved hele den almindelige Lovgivning, nemlig at Landstingets Flertal tiltvinger sig Hovedindflydelsen paa Lovgivningen derved, at man i alt Fald bestemmer, hvad der ikke maa blive Lov i Danmark. Hvis ikke det er en meget høj Grad af Hovedindflydelse, ja, saa ved jeg ikke, hvad det skulde betyde at have Hovedindflydelse paa Lovgivningen. Men en saadan Hovedindflydelse har ikke nogen faktisk Hjemmel i den danske Forfatning.

Saa gør man, ligesom det i øvrigt er sket i Pressen, Forsøg paa her at skabe et Modsætningsforhold mellem de to Regeringspartiers Ordførere og Ministre. I dette Tilfælde var Venstres ærede Ordfører ikke rigtig heldig med Citatet af, hvad den ærede Ordfører for det radikale Venstre har sagt, idet jeg i alt Fald hørte det radikale Venstres Ordfører sige, at Venstres Ordfører kun havde fremsat faa og smaa saglige Indvendinger mod Lovforslaget (Afbrydelse) Ja, ikke sandt, Venstres ærede Ordfører glemte det lille, dog betydningsfulde Ord „saglige“. Det er jo nemlig rigtigt, at det, Venstres Ordfører her har gjort, er saglig set nøjagtig det samme, som med mange flere og større Ord er sket fra Oppositionspartiernes Side i det andet høje Ting, nemlig at man har rejst den politiske Debat om, at man vil have Landstinget til at have Hovedindflydelsen paa Udførelsen i Praksis af den Lov, her er Tale om.

Jeg vil dernæst gerne til det konservative Folkepartis ærede Ordfører (Lange) sige, at naar han vil fremhæve som noget væsentligt i Forskellen mellem det fremsatte Lovforslag og gældende Lov den Omtændighed, at der nu er Tale om, at Loven skal have en rimelig Varighed, saa maa det maaske være mig tilladt at henvise til Bemærkninger i „Tidsskrift for Industri“ af 15. August 1932, hvor man i en Omtale af Valutaordningen skriver følgende netop om Varigheden:

„Fra et Erhvervssynspunkt maa det beklages, at der ikke paa disse vigtige Omraader kan skabes en Sikkerhed, der tillader Dispositioner paa langt Sigt.“
Hvad betyder det andet end, at det praktiske Livs Mænd, Repræsentanterne for den Industri, som det konservative Folkeparti jo saa meget gerne vil gøre sig til den eneste virkelige Talsmand for, her siger, at det konservative Folkeparti har svigtet Industriens Interesser derved, at det konservative Folkeparti sammen med Venstre Gang paa Gang er gaaet med til at gennemføre alt for korte Valutaordninger, Valutaordninger, hvorunder der overhovedet ikke var Mulighed for at disponere beskæftigelsesmæssigt, saaledes som der ellers vilde have været Mulighed for at disponere. Og maa jeg minde den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti om, at i Valutaudvalget er det Gang paa Gang af de Deputationer, der er mødt som Repræsentanter for Handelsstanden, blevet fremsat som en alvorlig Anke, at de ikke var i Stand til at disponere, fordi deres Indkøb skulde gøres paa meget længere Sigt, end det kunde ske paa Grundlag af de Valutaattestudstedelser, der fandt Sted. Hvordan kunde Regeringen handle paa anden Maade med de kortvarige Valutalove, vi har faaet?

Altsaa, netop det konservative Folkeparti er med til at have Hovedansvaret bl. a. derved, at det som Flertal sammen med Venstre i dette høje Ting har været i Stand til at fravriste Regeringen det, der var det rigtige, nemlig en rimelig Varighed, og faaet Varigheden reduceret til en Urimelighed. Og naar vi nu endelig naar til en varig Ordning, som Erhvervene vil kunne være tilfredse med, ja, saa møder man det som Diktatur fra Regeringens Side, som en væsentlig Ændring. Ja, men det er virkelig det konservative Folkepartis Fejl, at vi ikke har faaet den Ændring for lang Tid siden.

Jeg kan i øvrigt ganske slutte mig til den højtærede Handelsministers Udtalel-